

Negen jaar na verdrinkingsdood Bavo haalt familie slag thuis: resort had moet wijzen op gevaren van zee

Gisteren om 16:36 door Pieter Huyberechts

LEUVEN - Negen jaar geleden werden Bavo Verheyden en zijn broer Bart verrast door de stroming aan de gevaarlijke Zuid-Afrikaanse Wild Coast. Bart kon zich nog redden, maar Bavo bleef achter in de golven. Sindsdien voert de familie een juridische strijd om meer preventie en aandacht voor de gevaren van de zee. En die hebben ze nu gewonnen: het resort waar de broers verbleven bekend schuld.

De ene broer was midden 2011 de andere achterna gereisd. “Bart werkte als dokter in een Zuid-Afrikaans ziekenhuis”, vertelt moeder Caroline Danneels. “Samen begonnen ze aan een rondreis door het land.” De twee belandden in een resort nabij Port St. Johns, een stad aan de Indische Oceaan. Geliefd om zijn ruige, maar ook gevaarlijke ‘Wild Coast’. Op een filmpje die noodlottige 18de mei hoor je Bavo Verheyden de setting bewieroken. “We worden wakker met de zon in ons bed. Kan het nog beter? In een lemen hut met een strooien dak.”

Ze huren 's middags twee kano's die hen langs de rivier naar zee brengen. Het is springtij, maar dat weten de broers niet. Lokale kranten en radiozenders sturen waarschuwingen uit, maar die bereiken hen niet. En er is ook niemand die hen persoonlijk waarschuwt.

Verrast door muistroom

Ze wisselen hun kano voor een bodyboard en springen aan het Ntafufu-strand de oceaan in. Maar dan worden de broers verrast door een ‘muistroom’, een zeewaarts gerichte stroming tussen twee zandbanken. “Bart kon zich nog redden, maar Bavo bleef achter in de golven”, zegt mama Caroline. “Bart, we moeten terug”, waren zijn laatste woorden.

Wanneer in het Vlaams-Brabantse Heverlee afscheid wordt genomen van de overleden student, is zijn lichaam nog steeds niet gevonden. Enkele dagen later gebeurt dat wel, op liefst vijf kilometer van de plek waar hij verdween.

Geen enkele waarschuwing

Niemand had de broers gewaarschuwd voor de gevaren van zo'n muistroom. En dus spande de familie een rechtszaak aan tegen het resort waar de broers destijds verbleven, Khululeka Retraet. "Op hun website werden *hun* stranden geroemd als geweldig om te zwemmen en te surfen", vertelt Caroline. "Zelfde verhaal in de toeristische folders. Daarin wordt bijvoorbeeld wel aangeraden 's nachts niet te rijden, maar geen woord over de gevaren van de zee. Laat staan dat er op de stranden van de Wild Coast waarschuwborden staan."

Een jaar na de dood van Bavo plant de Leuvense familie eigenhandig een eerste waarschuwbord op het strand. Een actie die ter plaatse niet door iedereen geapprecieerd wordt. Het plan om de hele kustlijn vol te planten met zulke borden, wordt tijdelijk opgeborgen.

Bavo, een dag voor hij overleed.

Succesvolle kruistocht

Nu, negen jaar na de dood van Bavo, is er eindelijk gerechtigheid, zegt moeder Caroline. "Er is een minnelijk akkoord gesloten dat bekrachtigd werd door het Hooggerechtshof in Kaapstad. De uitbaters van het resort erkennen dat ze de wettelijke plicht hadden om alle redelijke maatregelen te nemen om hen te waarschuwen voor de gevaren. Ze moeten ook

een waarschuwbord plaatsen op het strand.” Het eerste van velen? “Wie weet.”

De schadevergoeding van een half miljoen Zuid-Afrikaanse Rand – omgerekend zo’n 26.000 euro – gaat integraal naar de door de familie opgerichte vzw Safe Coastal Tourism. Het doel: lokale preventiecampagnes ondersteunen en nog meer sensibilisering op toeristische folders krijgen, iets wat op die van de Wild Coast intussen gebeurde. “De zee is geen zwembad. En dat moet iedereen weten.” Caroline noemt deze overwinning een laat eerbetoon aan haar betreurde zoon.

Na negen jaar kruistocht voeren haalt moeder Caroline Danneels haar slag thuis. Het resort treft schuld en moet investeren in preventie. (FOTO: ID/FRED DEBROCK)

“Ons doel is de toeristische sector ervan te overtuigen dat ze mensen beter moeten informeren en sensibiliseren over de gevaren van de zee. Ook in Vlaanderen staat men amper open voor mijn suggesties. Elk halfuur sterft er ergens ter wereld iemand een verdrinkingsdood, met jaarlijks 400.000 dode toeristen tot gevolg. Dat besef dringt niet door en lees je in geen enkele toeristische folder. Het is mijn missie om dat besef aan te zwengelen.”